

den 1999-2002. Det betyder, at midlerne til forskning fastholdes på nogenlunde samme niveau som i de seneste år. Dansk forskning og erhvervsliv tilføres gennem samarbejdet og de internationale forbindelser et væsentligt tilskud. Danmarks erfaringer med EU-samarbejdet om forskning er positive og viser entydigt, at danske ansøgere til EU's programmer er særdeles konkurrencedygtige i kampen om europæiske midler. Derfor forventes det, at vore forskningsinstitutioner og virksomheder fortsat vil være i stand til at indgå kontrakter, som udløser midler i størrelsesordenen 600-700 millioner kr. pr. år. Forhåndsinteressen for at være med i det nye rammeprogram har været bemærkelsesværdig stor.

Danske interesser har høj prioritet

Det femte rammeprogram er koncentreret om emner, som regeringen prioriterer højt. Det gælder bioteknologi, fødevarer, sundhed samt støtte til industriel udvikling over en bred kam. Der gennemføres i rammeprogrammet desuden en målrettet indsats for at udvikle anvendelsen af informationsteknologi. Endelig gennemføres i betydeligt omfang forskningsaktiviteter vedrørende miljø og energi.

– Regeringen vil sikre konsistens og bedre sammenhæng mellem nationale og internationale forskningsaktiviteter, så vi får maksimalt udbytte af det europæiske forsknings-samarbejde.

Det europæiske forskningssamarbejde er præget af stor åbenhed til omverdenen. Kandidatlandene fra øst- og centraleuropa vil blive tilbudt associering til det nye rammeprogram, så de i princippet deltager på samme gunstige betingelser som Norge, Island og Israel allerede har i dag. Desuden har partnere fra stort set hele verden på projektbasis mulighed for at indgå i konsortier under forskningsprogrammerne. Det europæiske forskningssamarbejde er således en vigtig katalysator både i forhold til national og international forskningsudvikling.

– Regeringen vil arbejde for, at kandidatlandene hurtigst muligt bliver integrerede i det europæiske forskningssamarbejde. Forbindelserne til danske forskningsmiljøer søges styrket på områder, hvor der vil være gensidigt fagligt udbytte.

VEJEN VIDERE FREM

Regeringen vil med udviklingskontrakter på universitetsområdet værne om friheden i det videnskabelige arbejde og inspirere til kreativitet og produktivitet på institutionerne. Kontraktideen handler om at skabe frugtbare rammer for forskningen – ikke om forskningens indhold og metoder. Forskerne skal forske frit. De skal producere resultater frit. Til gengæld forventer regeringen, at samfundets investering bærer frugt. Det vil sige, at resultaterne aktivt bringes i spil i samfundet ved at blive formidlet, viderebragt og nyttiggjort på vidtfavnende og mangfoldige måder – kulturelt, socialt og erhvervsmæssigt.

En sådan aftale om mål for et universitet inden for de rammer der fastlægges giver imidlertid kun mening som styringsform, hvis aftalen er forbundet med målepunkter og konsekvenser. Udviklingskontrakter er ikke et nyt bevillingssystem, men det ligger naturligvis i modellen, at der vil blive skelet til ambitionsniveauet og præstationerne, når der skal træffes beslutninger med økonomiske eller bygningsmæssige konsekvenser i fremtiden.

Generelt lægger regeringen vægt på universiteternes evne til at søge samarbejde, til at føre en mere aktiv ansættelses- og personalepolitik og til at lede og organisere virksomheden. På uddannelsesområdet skal det sikres, at universiteterne fortsat udbyder uddannelser på højeste niveau. Det handler blandt andet om at få yngre mennesker ind, kortere gennemførelses-tider, bedre meritmuligheder og en ledelsesmæssigt forankret opfølgning på uddannelses-evalueringer.

Hermed slutter redegørelsen.